

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هیواد وال کابلی

۳۱.۰۷.۰۹

«پاسخ پورتال به یک فحاش بی هویت» خود یک درس ادبی و یک

درس ادب است

درین روزها متأسفانه دسترسی کمتر به اینترنت دارم و به همین دلیل از «پاسخ پورتال به یک فحاش بی هویت» با تأخیر اطلاع یافتیم. تمسک به فحش در عالم گمنامی (عالم بی مسئولیتی) اگر برای فحاش نوعی «لذت» بار می آورد که گویا حریف را ماهرانه ضربت زده است ولی از دید معیارهای اخلاقی جهانشمول و معیارهای فرهنگی - به خصوص معیارهای خاص فرهنگی کشور ما - عملی است جیونانه، ناجوانمردانه و عاری از هرگونه توجیه به وسیله یک فرد بالغ و یاهم به طرفداری از وی. فردی که به فحش توسل می جوید، در واقعیت ذخیره منطقی (اگر پیش از آن وجود داشته) ته کشیده است و از نگاه فهم و دانش هم چیزی در بساط ندارد تا با حربه کلام، طرف مناقشه را به زانودر آورده و علم فتح در برابر داوران بلند نماید. مسلم است که همه ای آنچنان مصاف دادن ها و داوری بر آنچنان مصاف ها، مستلزم دانش است و رنه بهترین «تیری» که از «تاریکی» پرتاب شود، همان فحش و ناسزا است که هر نادان و «کم ظرف»ی را بدان دسترسی می تواند بود.

خلاف برخورد نهایت جیونانه و قابل ترحم «فحاش»، «پاسخ پورتال به یک فحاش بی هویت» نتنها ثبوت رعایت معیارهای اخلاقی و دموکراتیک است بلکه با تکیه بر یک حکایت اخلاقی و آموزنده، خود درسی است برای آنانیکه با وجود رسیدن به سن بلوغ جسمی، از نگاه فکری، معنوی و تربیتی هنوز «چارغه وک» می کنند؛ یا برای اینککه به کودکان معصوم توهین نشود، بهتر است بگویم «به چارپای روان اند».

ممکن شخص «فحاش» بسته به سایت اینترنتی باشد که در پاسخ پورتال، از آن نام برده شده است. شاید هم شریک فکری، معنوی و موقفی آن باشد زیرا مضامین منافع ملی قرار گرفتن و به دهل بیگانه و ابادی رسوای آن رقصیدن، انحصار آن سایت نیست. هر چند می توان آن سایت را بیرق دار آن دانست. از جانب دیگر، اینترنت «بحر» است که از هر گوشه آن امکان «غوطه زدن» موجود می باشد. ولی این تشبیه را نباید مسوولین آن سایت به عنوان سند «بحر» بودن خود دستاویز قرار دهند. اینترنت به عنوان وسیله چیز دیگر است و طرز (سوء) استفاده از آن چیز دیگری. برای جابجائی ادعا در متن خاص آن، می توان چنین تصحیح کرد: باطلاق هم می تواند «بحر»ی باشد ولی «بحر»ی از لجن و کثافات که در آن انواع و اقسام طفیلی های مودی ریز و کوچک با کمال راحتی به سر برده و

زندگی عادی خود را با تغذیه از دیگر موجودات زنده سپری می نمایند. بعضاً هم اتفاق می افتد که انسانهایی لغزیده و در آن باطلاق فروافتند. خوشبختانه که غریزه بقاء از اولین وهله سقوط، انسان ها را به تکان و تقلا می اندازد تا از فرورفتن در آن جلوگیری نموده هرچه زودتر از آن «بحر» لوٹ بیرون آمده و بعداً به دفع و رفع گند پرداخته و خود را تطهیر نمایند.

درسایت یادشده در «پاسخ پورتال...»، اخیراً متوجه شدم که رقابت بین «ظاهرشاه پرستان» و «داوودپرستان» - احتمالاً به علت خوشخدمتی های سخاوتمندانه آن سایت به «عظام رمیم» (استخوان های پوسیده) داوودخان - به راه افتاده است. ممکن «ظاهرشاه پرستی» در وجود اشخاص دیگری در آن سایت موجود بوده باشد ولی آنچه جالب است اینکه «ظاهرشاه پرست» موردنظر، درتفتین ومکر درجمع افغانان شهره عام و خاص است ولی با کمال وقاحت در آن سایت با لحن یک افغان ملی و وطنپرست برآمد نموده و ضمن یادآوری از همه دولتمداران یک قرن اخیرافغانستان، «گدوله» ای از برداشت های من درآوردی را با خلط نمودن و مغشوش ساختن خصوصیات و مرزهای طبقاتی به شکل یک «طرح» برای حل معضلات افغانستان و درتقابل با ادعاهای بلندبالای نامزدهای فعلی ریاست جمهوری، ارائه داشته است. زمانیکه انسان می ببند که آنها نیکه از «چند پشت» آلوده با خیانت، جنایت، وطنفروشی و توطئه ضد ملت بوده، دار و ندارملت فقیررا به یغما برده و ازدهه ها قبل از کودتای منحوس ۷ ثور ۵۷، درغرب زندگی راحت برای خود و اولادهای خود فراهم نموده بودند، آزادانه در پهلوی بعضی عناصرشریف و واقعاً ملی و ضداستعمار و تجاوزبیگانه مقاله بیرون داده و ادای «ملی و مردمی» درمی آورند، به عمق انحراف و انحطاط آن سایت ملتفت می شود که بازگذاشتن دربه روی متجاوزین بیگانه و طفیلی های پرورده آن بیگانگان استعمارگر، کارش را به کجا کشانیده است. شایدهم آن «ظاهرشاه پرست» روی منظور دیگری، صدای «رقابت» بلند نموده باشد که درآنصورت این چند سطر به عنوان صدای مردم در ضدیت با صدای ارتجاع و نواله خوران «دیره دونی»، جواب لازم خواهد بود.

اما برمی گردم به «فحاش» بی آزرمی که مطمئناً به بصیرت و اجتناب متصدیان پورتال با شکوه «افغانستان آزاد» از مطلق اندیشی، نتوانسته است پی ببرد ورنه آنرا به مثابه یک درس اخلاقی و انسانی من بعد سرمشق قرار می داد. موازی با آن واکنش متصدیان پورتال ملی و پرغرور «افغانستان آزاد»، می خواهم مثال اشاره به «سگ» را دنبال کنم؛ ولی اینبار «سگ زنده». زمانیکه مردم ما درموقف پورتال افغانستان آزاد قرار می گیرند، می گویند: «به لُق لُق سگ دریا مُردار نمی شود». حال اگر خوب دقت کنیم، سگ بیچاره برای رفع تشنگی و بقای خود مجبور است به دریا (ویاهر منبع دیگر آب) شتافته و در آب زبان بزند. با آنکه سگ (اساساً سگ هار و سگ دیوانه ولی همچنان سگ بی پناه ولگرد) در ذهنیت عامه کشور ما - وهم به دلایل مذهبی در مجموع ممالک اسلامی - منفور است - جنگ سالاری که زن را با سگ معاوضه نموده ویا می نماید از این قاعده مستثنا است. ولی مردم این امر را شعوری درک نموده و پذیرفته اند که مقدار لعاب دهن سگ (لوٹ) به تناسب مقدار آب پاک دریا خیلی اندک بوده و ناممکن است که دریا با آن ملوٹ شود. حال مربوط به «فحاش» است که از این مثال دوم اشاره به «سگ» درس بگیرد و به فراخ اندیشی و تأمل متصدیان پورتال «افغانستان آزاد» ارج گذارد. شاعری چه خوش می فرماید:

«چشمی که ندارد نظری، حلقه دام است

و آن لب که سخن سنج نباشد، لب بام است»

این بیت به خودی خود تجسم قوت و قدرت شعراست. مصرع دوم به «فحاش» کاملاً صدق می کند زیرا از «لب بام» با فحاشی سقوط نموده است ولی اگر نمی خواهد که مصرع اول هم به وی صدق کند ، بایست چشم بصیرت باز کند ورنه سرش جمجمه ای خواهد بود که «تخم چشم» در آن سالهاست پوسیده و خاک شده ... و جای آن تهی مانند «حلقه دام» به نظر می رسد.

فزون بر برد و بیراه گفتن به متصدیان محترم ، مؤقر و دانشمند پورتال «افغانستان آزاد» ، «فحاش» وقیح دست به حيله ای هم زده است و آن اینکه برای خود اسم مستعار «وطندار کابلی» را برگزیده است. گرچه این کار کاملاً حق اوست زیرا آندو کلمات ، هر دو کلمات عام اند و هر تبعه افغانستان و باشندۀ کابل آن اسم و آن صفت را به عوض اسم اصلی خود می تواند پهلوی هم قرار بدهد ولی در مورد «فحاش» این استثناء را قائل می شویم که وی «وطندار» امریکائی ها و متحدین بوده و "کا"ی «کابل» اش از "کنفرانس" گرفته شده و "بل" «کابل» اش ، «بُن» است که به «بُل» استحالۀ نموده است. پس آن «فحاش» را با وطنداران شریف و باشندگان غیور پابِتحت کشور ما کدام ارتباطی نیست. وی از دور یا نزدیک با کنفرانس ننگین بُن وابسته است که خیانت و وطنفروشی شاملین آنرا هر روز وطنداران شریف و مظلوم ما در نقاط مختلف افغانستان در زیر بم و راکت متجاوزین امریکائی و متحدین شان شاهداند.